

15 octombrie – 21 octombrie

Dumnezeu și suferința umană

Textul de memorat: „Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.” (Matei 6:34)

Evenimentele descrise în cartea lui Iov nu au nicio legătură cu țara sau cu poporul Israel. Spre deosebire de ea, toate celelalte cărți ale Bibliei, pornind de la Geneza, unde este amintită făgăduința dată de Dumnezeu lui Avraam, de a face din el „un neam mare” (Geneza 12:2), și terminând cu Apocalipsa, unde este descrisă „cetatea sfântă”, Noul Ierusalim (Apocalipsa 22:19), fac referire într-un fel sau altul, direct sau indirect, la Israel și la legământul lui Dumnezeu cu acest popor.

În Iov însă nu avem absolut nicio referire, nici măcar la exodul israeliților, eveniment de referință din istoria străveche a poporului Israel. O explicație este aceea că Moise a scris cartea aceasta în Madian, odată cu Geneza (vezi și CBAZȘ, vol. 3, p. 1140), când exodul nu avusese loc încă și de aceea nici nu este menționat.

Dar ar mai fi o explicație, poate mai importantă. Una dintre temele fundamentale ale cărții, suferința umană, este o temă universală. Ea nu se limitează la un popor sau la un timp anume. Evrei sau neevrei, cu toții am gustat din necazurile lui Iov, din durerea existenței pe acest pământ căzut. Este drept că fiecare simte durerea în felul lui, dar Iov este reprezentantul nostru, al tuturor.

Duminică, 16 octombrie – Dumnezeu în natură

1. Citește Romani 1:18-20. Ce ne spune Pavel aici?

Ce pasaj elocvent! În bună parte, realitatea și existența lui Dumnezeu ne sunt descoperite prin „lucrurile făcute de El”, pentru ca oamenii să nu se poată dezvinovăți. Pavel afirmă că, doar privind la lucrurile create, oamenii pot obține cunoștințe suficiente despre existența lui Dumnezeu și despre caracterul Lui pentru ca în ziua judecării să nu aibă scuză.

Lumea naturală ne oferă într-adevăr nenumărate dovezi despre existența lui Dumnezeu. Știința modernă ne-a făcut cunoscute unele detalii despre minunile existente în ceea ce a creat Dumnezeu, lucruri care erau de neconceput pentru strămoșii noștri de acum trei sute de ani (și cu atât mai puțin pentru cei din urmă cu trei mii de ani)! Și se petrece un lucru interesant: cu cât știința ne dezvăluie mai multe despre complexitatea vieții, cu atât scade mai mult probabilitatea ca lumea să fi apărut la întâmplare. Un telefon mobil, de exemplu, care arată ca un obiect creat, se comportă și funcționează ca un obiect creat - poartă semne și la interior, și la exterior că a fost creat - este desigur un obiect creat. Însă despre om, care arată ca fiind creat, se comportă și funcționează ca fiind creat, poartă semne și la interior, și la exterior că a fost creat, unii susțin că este un produs al hazardului! Din nefericire, mulți cad pradă acestor neadevăruri.

2. Citește Iov 12:7-10. Ce puncte comune are acest pasaj cu Romani 1:18-20?

Și aici întâlnim ideea că existența lui Dumnezeu este dovedită de lumea creată. Este adevărat că natura, în starea ei decăzută, nu ne dezvăluie caracterul lui Dumnezeu pe deplin, însă ea ne vorbește despre puterea Lui creatoare și, în parte, despre bunătatea Lui.

Ce lucruri din natură îți vorbesc într-un mod special despre puterea și despre bunătatea lui Dumnezeu? Cum îți poți forma obiceiul de a „citi” mesajele pe care ți le transmite Dumnezeu prin natură și de a te lăsa încurajat de ele?

Luni, 17 octombrie – Nimic n-a apărut de la sine

Sunt multe argumente valabile și convingătoare în favoarea existenței lui Dumnezeu. Pe lângă mărturia lumii create, mai există și așa-numitul argument „cosmologic”, care susține, în esență, că nimic n-a apărut de la sine și că nimic nu s-a creat de la sine; că orice există are o cauză și că această cauză are la rândul ei o altă cauză și tot așa, până ajungem la o cauză necreată, la o cauză care a existat dintotdeauna, fără vreun moment în care să nu fi existat. Și cine să fie această *Primă Cauză* dacă nu Dumnezeu descris în Scripturi?

3. Ce ne spun textele următoare despre originea tuturor lucrurilor?

Apocalipsa 4:11 _____

Coloseni 1:16,17 _____

Ioan 1:1-3 _____

Textele acestea ne prezintă explicația cea mai logică pentru originea lumii: existența unui Dumnezeu etern. Unii gânditori sunt împotriva și vin cu o altă soluție: universul nu a fost creat de un Dumnezeu omnipotent și etern, ci de *nimic*. Până și renumitul om de știință Stephen Hawking, care ocupă în prezent poziția deținută odinioară de Isaac Newton, face următoarea afirmație: „Pentru că există o lege cum e gravitația, universul poate să se creeze și se va crea pe sine însuși din nimic.” - Stephen Hawking și Leonard Mlodin, *Marele plan*, Editura Humanitas, București, 2012, p. 153

Evident că el își argumentează poziția cu calcule matematice complicate, dar nu putem să nu ne punem o întrebare: Au trecut patru sute de ani de la începutul revoluției științifice și unul dintre cei mai proeminenți oameni de știință ai lumii contemporane susține că universul și tot ce există în el au apărut *din nimic*? Eroarea rămâne eroare, chiar dacă este comisă de un mare om de știință!

Citește 1 Corinteni 3:19. De ce este important să nu uităm niciodată acest mare adevăr?

Marți, 18 octombrie – Una dintre primele cărți ale Bibliei

În pofida propagandei intense duse de cei care nu cred în Dumnezeu, sunt oameni care aleg credința și au multe argumente valabile. Există totuși o veche problemă folosită de unii pentru a-și justifica necredința: existența suferinței umane și a răului. Dacă Dumnezeu este desăvârșit de bun, de iubitor și de puternic, de ce există răul? Întrebarea aceasta a fost și rămâne o piatră de poticnire pentru mulți. Și, să fim sinceri, ce om care crede în Dumnezeu, care a gustat și a văzut cât de bun este El nu și-a pus niciodată această întrebare?

Interesant de remarcat că problema aceasta este abordată în una dintre cele mai vechi cărți ale Bibliei. Tradiția iudaică spune că Moise a scris cartea lui Iov în Madian, iar Ellen G. White reia ideea: „Lungii ani trăiți în singurătatea deșertului nu au fost iroșiți. Moise nu doar că a dobândit pregătirea necesară pentru marea lucrare ce-l aștepta, ci, în acest timp, sub inspirația Duhului Sfânt, a scris cartea Geneza și, de asemenea, cartea lui Iov, care urmau să fie citite cu cel mai profund interes de poporul lui Dumnezeu până la sfârșitul timpului.” - Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 3, p. 1140

Dumnezeu a știut că suferința avea să fie o mare problemă de-a lungul timpului și l-a inspirat pe Moise să consemneze chiar de la început în Cuvânt istoria lui Iov. El ne-a asigurat că nu suntem singuri când ne doare, că El este cu noi, că știe tot ce ni se întâmplă și că ne va face dreptate în cele din urmă.

4. Ce ne spun textele următoare despre existența răului? Daniel 12:1; Matei 6:34; 24:7; Ioan 16:33.

Oricât de plauzibilă pare ideea că existența răului ar infirma existența lui Dumnezeu, în lumina Scripturilor nu are sens. Biblia ne învață că există un Dumnezeu atotputernic, care știe tot și este desăvârșit de iubitor, dar ea vorbește și despre realitatea suferinței umane, a răului și a nefericirii. Însă existența răului nu justifică necredința în Dumnezeu. Chiar și la o citire superficială a cărții lui Iov, observăm că acest om n-a pus absolut niciodată la îndoială existența lui Dumnezeu, deși a avut momente de descurajare totală, însă și-a pus o altă întrebare, una validă: De ce i se întâmplă lui aceste lucruri?

Este normal să ne punem întrebări cu privire la răul din lume. Cum putem să ne încredem în bunătatea lui Dumnezeu, deși răul există?

Miercuri, 19 octombrie – Dilema

5. Citește următoarele texte din Iov. Ce problemă încearcă Iov să-și explice? Ce întrebare nu pune el? Iov 6:4-8; Iov 9:1-12.

După cum am menționat, cartea lui Iov nu încearcă să răspundă la întrebarea dacă Dumnezeu există, ci de ce trecea Iov prin aceste încercări. Și, dacă ne gândim prin câte a trecut bietul om, întrebarea lui ni se pare justificată, mai ales că era credincios.

Dacă i s-ar întâmpla o nenorocire unui ateu, de pildă, pentru el răspunsul ar fi relativ simplu de găsit: de vreme ce trăim într-o lume lipsită de sens și dominată de hazard și de vreme ce suntem prinși la mijloc în confruntarea dintre forțele brute și impasibile ale naturii, se înțelege de la sine că se poate să cădem uneori victime ale unor întâmplări aberante. Și cum ar putea fi altfel, dacă nu aberante? Dacă existența însăși este lipsită de sens, atunci și nenorocirile care o însoțesc sunt lipsite de sens.

Pentru cei care pornesc de la premisa că Dumnezeu nu există, sigur că răspunsul acesta este plauzibil (deși pe unii îi nemulțumește și îi deprimă). Dar cei ca Iov, care cred în Dumnezeu, ajung într-o adevărată dilemă.

6. Citește Iov 10:8-12. Ce întrebări mai directe puse de Iov aici ne ajută să-i înțelegem mai bine dilema?

Da, întrebarea la care Iov caută răspuns este întrebarea la care credincioșii, în general, caută răspuns: Dacă Dumnezeu există, dacă El este bun și iubitor, de ce trebuie să sufăr? De ce chiar și oamenii buni, ca Iov, suferă dezastre și nenorociri din care nu s-ar vedea că ar ieși vreun lucru bun? Dacă universul n-ar avea un Dumnezeu, răspunsul ar fi că așa este viața în acest cosmos strict material, în care ființele umane nu sunt decât produsul secundar accidental al atomilor și moleculelor.

Dar Iov știa că lucrurile stau altfel. De aici și dilema sa!

Joi, 20 octombrie – Teodiceea

7. Citește Romani 3:1-4. Afirmațiile acestea apar în cadrul discuției despre necredința unora din poporul lui Dumnezeu. De fapt, despre ce problemă universală vorbește Pavel aici? Cum trebuie să fie găsit Dumnezeu?

Pavel citează din Psalmii 51:4 și reia un motiv care apare în mai multe locuri din Scriptură: răul existent în lume nu contrazice faptul că Dumnezeu este bun - o concepție care poartă numele de teodicee. Este problema veche de când lumea la care am făcut referire în studiul din această săptămână. De altfel, marea luptă în sine este o teodicee. Miza ei este să demonstreze înaintea oamenilor, îngerilor și întregului univers că Dumnezeu este bun.

„Toate întrebările cu privire la adevăr și eroare care s-au ivit pe parcursul îndelungatei controversă au fost acum clarificate. Consecințele rebeliunii, efectele înlăturării poruncilor divine au fost expuse în fața tuturor ființelor create. Rezultatele stăpânirii lui Satana, în contrast cu guvernarea lui Dumnezeu, au fost văzute de întregul univers. Pe Satana l-au condamnat propriile fapte. Înțelepciunea lui Dumnezeu, dreptatea și bunătatea Lui sunt pe deplin reabilitate. Se vede că toate acțiunile Sale din cadrul marii lupte au fost canalizate spre binele veșnic al poporului Său și spre binele tuturor lumilor create de El.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 550

Oricât de dificil ni s-ar părea de înțeles, din cauză că ne-am obișnuit atât de mult cu păcatul și cu suferința (și dacă nouă ne este greu, gândește-te cât de greu i s-a părut lui Iov!), când toate acestea se vor sfârși, vom putea vedea bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu, dragostea și corectitudinea Sa în toată purtarea Sa față de oameni și față de Satana, precum și în modul în care a tratat păcatul. Aceasta nu înseamnă că tot ce se petrece în lume este bun; bineînțeles că nu este! Înseamnă doar că Dumnezeu urmărește să rezolve criza în cel mai eficient mod

posibil. Iar când o va rezolva definitiv, cu toții vom declara: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, împărate al neamurilor!” (Apocalipsa 15:3).

De ce este important să-L lăudăm pe Dumnezeu încă de aici, în ciuda încercărilor care ni se par atât de greu de suportat?

Vineri, 21 octombrie – Un gând de încheiere

C. S. Lewis, scriitor și apologet creștin, a scris o carte despre suferință, în care vorbește despre moartea soției sale și despre lupta lui de a accepta moartea ei. El afirmă următoarele: „Nu că aș fi (așa cred) în marele pericol de a înceta să cred în Dumnezeu. Adevăratul pericol este să ajung să cred astfel de lucruri înfiorătoare despre El. Concluzia de care mă tem nu este: «Așadar, nu există niciun Dumnezeu!», ci: «Deci așa este Dumnezeu în realitate! Încetează să te mai amăgești singur!»” - *A Grief Observed*, p. 6-7

Cu aceeași problemă s-a confruntat Iov. Nici el nu s-a îndoit niciodată de existența lui Dumnezeu, dar și-a pus întrebări despre caracterul Său. El îl slujise până atunci cu credincioșie. Fusese un om bun. Știa deci că nu merita să treacă prin astfel de nenorociri. Întrebarea pe care a ridicat-o el și-o pun credincioșii, în general, când sunt loviți de tragedii: *Cum este Dumnezeu de fapt?* Și oare nu în aceasta constă marea luptă? Problema nu este existența Sa, ci caracterul Său. El a dovedit în multe feluri ce fel de caracter are, dar dovada supremă ne-a dat-o prin moartea Domnului Isus, care „S-a dat pe Sine pentru noi «ca un prinos și ca o jertfă de bun miros» lui Dumnezeu” (Efeseni 5:2). Jertfa Sa ne demonstrează că El este demn de toată încrederea noastră.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 18-24

1. După ce anume tânjea de dor Iov, în sufletul său?
2. Pentru cine se considera că „păstrează Dumnezeu pedeapsa”?
3. Care spune Elifaz că este condiția ca să ai pace?
4. Care i se pare lui Iov că este atitudinea lui Dumnezeu față de mișeliile celor răi?

Calea către Hristos, capitolul 8

5. La ce anume trebuie să veghem, să luptăm, să ne rugăm?